

Alte Drucke

**DE NOTHIS || SPVRIISQVE FILIIS.|| LIBER SINGVLARIS ||
Gabrielis Palaeoti, S. Romanae Ecclesiae || Cardinalis, ac
Bononiensis || Iurisconsulti.|| IN ...**

Paleotti, Gabriele

Frankfurt/Main, 1574/(1573)

VD16 ZV 26219

CAP. XXIII.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149688

a conf. 25.
col. 5. in 4.

b sic & Ang.
in l. liberoru.
in princ. de
infam. allega-
tus ab Alex.
suprà d. conf.
25.

ne ex illorum erga se gestis fuerit consti-
tutus, quod etsi Alexander negasse prima
facie videtur, a si quis tamen subtilius
eam facti speciem intueatur, animaduer-
ter non contrarium, sed diuersum potius
illius responsum esse. b Et hæc quoad
natales & paterna in filios officia.

AN EX SOLA PAREN-
tum nominatione, aut viciniæ
fama quis filius cen-
seatur.

- 1 *Simplex nominatio filij, non probat quæ
esse filium, & quare.*
- 2 *Quibus tamen casibus sufficiat.*
- 3 *Fama est loco semiplena probationis.*
- 4 *Fama transfert onus probandi in aduer-
sarium.*
- 5 *Quando fama plenè probet.*
- 6 *Quis modus seruandus in probando ali-
quem esse filium.*

C A P. XXIII.

Sequitur tertia coniectura,
quæ ex parentum oritur no-
minatione, quando ij ali-
quem vt filiū appellassent.
Quæ tamen sola per se satis
sanè

sanè debilis est, nec ideo aliquem vt filiū
 verè probat, *a* cū similia verba blan-
 diendi potius animo etiam erga alienos
 sæpè proferri soleant, *b* ex quibus non
 ideo necessarium sumi debet argumen-
 tum. *c* Immo si sola nominatio adest, iam
 necesse est cætera repugnare. Nam qui fi-
 lium non alit, nec patrociniū suo tuerur,
 satis ex eo contrarium paternæ pietati a-
 ctum videtur facere, ex quo filium nō e-
 ducat, nec ea in illum confert, quæ pater
 debet. Certum verò est, cū nominatio-
 ni repugnant facta, paterniq; affectus nu-
 dam illam filij appellationem sat debilem
 infirmamq; esse. *d* Quod si hæc nomina-
 tio non ocioso concepta esset tempore,
 2 sed in ea negotij specie, quæ verisimiliter
 non ad alium, quàm ad filium pertinere
 debuit, rectè sanè tunc filius quis proba-
 ri posset. *e* Vt si in iudicio id parens fue-
 rit confessus, *f* aut etiam extra iudiciū
 coram eo dedita opera, non perfunctoriè
 id enunciauerit. *g* Sicut in illo traditū
 est, qui natalem filij sui diem in Calenda-
 rio descripserat. *h* Cuius rei ea est ratio,
 quod semper cum huiusmodi nomina-
 tione adest & aliud quiddam, ex quo pa-
 ternam in filios elicimus charitatem, si-
 quidem is illum ita in eo negotio appel-
 lando, simul etiam verè, & reipsa se pa-

a l. neque. C.
 de testam. l.
 nō epistolis.
 l. non nudis.
 C. de prob.
b l. negro. C.
 de her. inst.
 l. Caius, de
 iur. patro.
 c. d. l. neq; &
 l. epistola, de
 pad.

d l. si institu-
 ta. §. 1. de in-
 officitiam.

e Bart. l. 1. §.
 idem de lib.
 agn. Gozad.
 conf. 12. col. 2.
f Abb. ca. per
 tuas, de prob.
 nu. 8. Bal. com
 fil. 182. in 2. a-
 lias conf. 16.
g Bart. d. §.
 idem. Abb.
 Dec. d. c. per
 tuas.
h Glof. §. fin.
 Inst. de ingē.
 Bal. l. neque.
 C. de prob.

a Dec. d. cap.
per tuas. nu. 9

b l. optimā,
C. de contr. &
com. stip. Ale
xan. cons. 136.
num. 12. in 1.
c Dec. d. cap.
per tuas. nu.
12.

d Cast. l. non
epistolis. C.
de prob. Bar.
l. cum scim.
C. de agr. &
cons. lib. 11.
e l. si vicinis.
C. de nupt. c.
illud. de præ
sumpt.

f Alexan. cō-
sil. 25. in 4

g Abb. c. trāf-
missi. qui fil.
leg.

trem ostēdit, ideoq; dicimus tunc ex sola
nominatione quem filium probatum. *a*
Quod si fortuito filium quis vel præsē-
tem vocauerit, tunc ex eo nihil verē pro-
batum cum communi sentētia existimo,
cū verba enunciatiua propter præsentiā
partis id tantū roboris assumant, vt ne-
gociū illud adiuuent, in quo solum
prolata fuerunt, *b* in ceteris nullius
sunt momenti, atque ita contra Areti-
num cum Decio, & alijs sentio. *c* Adde-
rem ego tamen, si hæc nominatio, quam-
uis ociosa, à patre sæpius repetita fuisse
probaretur, atque is ita solitus esset fi-
lium suum nuncupare, tunc multum
sanè huic appellationi deferendum, hoc-
que casu communem opinionem fortē
limitandum. *d* Vltima superest viciniā
fama, qua plurimū etiam in his negotijs
vti solemus, *e* vnde & inter Doctōr. du-
bitatum est, an sola per se ad filium ali-
quem probandum absque alijs suffice-
ret coniecturis. Salycetus quidem pri-
mus, in ea videtur fuisse sententia, vt ipsa
per se nullis alijs suffulta adminiculis
parum prodesset, quod & Alexan. quan-
doque opinatus est. *f* Panormitanus et-
iam hanc ideò contra Butrium opinionē
defendit, *g* quod nimis ei durum vide-
batur, vt ex sola fama secundum aliquem
iudi-

iudicaretur, quæ aliàs vix semiplena probationis instar esse solet, *a* cum hæc quæ publicè per hominum ora circumferuntur, vt certo plerunque carent authore & fundamento, ita quàm sapissimè vana & inania sint, *b* secumq; in eam sententiam quàmplures alios perduxit. *c* Contra quos tamen crebrior & verior stat opinio, Nam & Butrigarius solam famam ex eo sufficere existimauit, quod plurimū communi hominum opinioni soleat lex tribuere, *d* quod idem & Butrius putauit. *e* Quin & sibi contrarius Alexander, ter secundum hanc sententiam respondere non dubitauit, *f* quam & duobus consilijs Decius etiā tutatus est, *g* quos quidem ea adductos opinor ratione, quod cum fama circa res vel veras, aut veritati proximas versetur, *h* consentaneum maximè visum est, eam in his rebus plurimū valere debere, in quibus cum veritatis difficilis sit probatio, quid verisimile sit, lex vt plurimū inspiciat, in dubiisque vicinæ famam, ceteris præponat coniecturis. *i* Rectè enim illud se habet, Vox populi, vox Dei. Hinc scripsit Bartolus, *k* si quis in alicuius conditionis quasi possessione per famam esset constitutus, ab onere probandi eum iam liberatum esse. *l* Ex quo colligitur famam

K 4

mam

a Abb. ca. veniens. i. de test.

b l. decurionum. C. de poenis.

c Aret. Felin. Dec. d. ca. per tuas. Ias. l. neque. C. de testam.

d l. cum de la nionis. §. afinam, de fun. instr.

e Butr. c. trāsmis. qui fil. leg.

f Alex. conf. si. in r. & 90. in 6. & 88. in 7.

g Dec. conf. 54. 277.

h Bal. l. filiū, de his qui sui. col. 2.

i c. illud, de præsumpt.

k in l. de minore. §. si plurimum, de quest.

l l. si mater. C. ne de stat. defunct.

mam nedum ad possessionem, sed ad proprietatem probandam posse conferre. Quodd si nos in dubijs sententijs à communi opinione non recedimus, *a* cur non & hinc publica fama filium adiuvet, quam v. nam leges semper intuentur, & à qua in hac materia omnia ferè solent pendere. *b* Vbi enim aliunde sumi non potest probatio, & plenam fidem fama facit, *c* nec vana vox dicitur, cum tota res coniecturis & indicijs nitatur. *d* Quin communi opinione probata, quo ad alicuius statum & conditionem, eo ipso dicitur veritas patrefacta, *e* quod propriè in hac quaestione & Felinus docuit. *f* Ex quibus omnib. vt aliquid ad Forèsia negotia accommodatū possimus elicere, sciendū est docuisse Bartolum *g* aduocatos, vt cum de huiusmodi rebus oritur quaestio, illa duo in primis proponant, proprietatem videlicet, inde eius rei quasi possessionem. Sed quidam in hac re commodiorè regulam sunt secuti. *h* Primò, vt dicamus eum, de quo agitur, natum fuisse ex viro & vxore domi vicinis scientibus. Secundò, cum à parentibus vt filium dilectum, nominatum. Tertiò, vt illius filium publicè ab omnibus fuisse habitum. Hæc tamen omnia ita coniunctim probare necesse quis non habebit, *i* sed satis fuerit, eorum aliquod iudici

a Fel. c. i. de consti. nu. 101

b d. l. si vicini. & d. l. filium.

c Dec. c. i. de appel. nu. 11. Ias. l. cum ea. C. de transac. d. Arg. l. non omnes. §. à barbaris, de remilit. Alexan. s. d. cōf. e Bald. l. i. C. de test. in princ. *f* Felin. c. veniens. i. de testib. num. 1. *g* in l. i. C. quorum bon. *h* Alex. conf. 51. in i. Abb. c. transmissa, in fin. qui fil. leg.

i Alex. d. con. fil. 51. num. 7. Dec. conf. 54. in fi. Parif. cō. fil. 10. nu. 72. in 2.

iudici constare, secundū supradicta. Quæ
intelligenda sunt, cū his se coniecturis
quis filium voluerit probare, nullis alijs
contra aduersantibus.

QVÆ POTIORES SINT
coniecturæ, vbi quæstio est, an
quis sit filius.

- 1 Ex uxore natus, cum qua & alij rem
haberent, mariti filius presumitur.
- 2 Natus domi ex uxore non potest ut filius
abnegari.
- 3 Nisi certis casibus.
- 4 Antestimonium matris, & fama vicinia
noceat, si domi natus sit.
- 5 Presumptio pro matrimonio, cū filius
ex uxore natus est, alijs prænaleat con-
iecturis.
- 6 Fœminarum varia conditio in concipiē-
dis filiis.
- 7 In dubio pro matrimonio iudicandum.

CAP. XXIIII.

Vgnantibus verò inter se
pluribus coniecturis, ma-
ior tunc dubitationi locus
esse potest. Finge etenim
quem ex uxore domi natū

K § esse,